RADA GMINY
W ŻYRAKOWIE

UCHWAŁA NR XXXI/356/21
RADY GMINY ŻYRAKÓW

z dnia 25 listopada 2021 r.

w sprawie nadania nazwy rondu na terenie miejscowości Żyraków

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1372 z póź.zm.) Rada Gminy w Żyrakowie uchwala, co następuje:

§ 1.

Nadaje się nazwę „Rondo im. Alfreda Łubieńskiego ps. Iwo" rondu położonemu na skrzyżowaniu drogi powiatowej nr 1180R Dębica Zdziarzec i łącznikiem autostrady A4, oznaczonemu na załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Żyraków.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Przewodnicząca Rady Gminy
Żyraków

lic. Maria Bodzioch

RADA GMINY
W ŻYRAKOWIE
geoportal.gov.pl

Załącznik do uchwały nr XXXI/356/21
Rady Gminy Żyraków z dnia 25 listopada 2021 roku

PRZEWODNICZĄCA
Rady Gminy
/-/ Maria Bodzioch

UZASADNIENIE

Rodzina Łubieńskich herbu Pomian swoje istnienie w Zasowie odnotowuje od roku 1863, kiedy to właścicielem wsi został powstaniec Witold Łubieński. To on założył pierwszą szkółkę drzew owocowych w której pracowali mieszkańcy Zasowa. Stąd też wzięła się tradycja szkółkarska, która po dziś dzień stanowi główne źródło utrzymania miejscowych rolników. Witold Łubieński miał syna, Tadeusza, który szkółkę przekształcił w nowoczesne zakłady ogrodnicze. Był człowiekiem głęboko wierzącym, pełnił funkcję prezesa diecezjalnego Katolickiego Stowarzyszenia Mężów, interesował się sprawami politycznymi i społecznymi. W duchu odpowiedzialności za kraj, i tym samym swoich mieszkańców, wychował swoje dzieci: Witolda, Tadeusza, Henryka, Alfreda i Konstantego oraz Marię i Elżbietę. Rodzina Łubieńskich ma piękną kartę historii wpisującą się w tragiczne losy Polski, ale w celu upamiętnienia jednego z jej członków przedstawiona zostanie sylwetka Alfreda Łubieńskiego.

Alfred Łubieński (1902-1944) ukończył studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, później ogrodnictwo w Genewie. Jego pasją była uprawa róż, która nie odbiegała od ówczesnych mód panujących w Europie Zachodniej. W 1940 r. podczas II wojny światowej przedostał się do Wojska Polskiego we Francji, gdzie podczas walk na linii Maginota został ciężko ranny i trafił do niewoli niemieckiej. Do kraju wrócił pod ps. „Iwo" i rozpoczął działalność podziemną. W ramach Armii Krajowej utworzył placówkę „Zapalnik" obw. Dębica, w ramach swojej działalności działacze starali się pomagać zagrożonym przez okupanta ludziom oraz współpracować z organizacjami konspiracyjnymi. Latem 1944 r. Alfred Łubieński wziął udział w akcji „Burza", był dowódcą kompanii „Zapalnik" i zastępcą tzw. III Rejonu Walki. Kierował akcją przeciw żandarmeriom hitlerowskim, atakował niemieckie transporty samochodowe, walczył z dwoma bataliami SS. Przez zdradę jednego ze współpracowników jego oddział został zaatakowany przez wroga i został ranny. Grupa Iwy prawie w całości zginęła w walce z Niemcami w Gołęczynie, sam Alfred walczył do końca. We wrześniu 1944 jego zwłoki odnalazła przyjaciółka domu Łubieńskich. Alfreda Łubieńskiego odznaczono pośmiertnie Srebrnym Krzyżem Zasługi, trzykrotnie Krzyżem Walecznym i Krzyżem Virtuti Militari.

Alfred Łubieński był osobą na wskroś przepełnioną wartościami Bóg Honor Ojczyzna. Odważny, nieustępliwy, zaangażowany w walkę o odzyskanie niepodległości Polski, patriota, który poświęcił swoje życie, rodzinę, w imię wartości najwyższej. Jego historia, tak bogata i piękna, mało jest znana szerzej lokalnej społeczności. Bohater lokalny, o którym należy mówić, którego trzeba stawiać za wzór też mieszkańcom ościennych gmin. Nadanie rondu Jego imienia zwróci uwagę na sylwetkę człowieka o mężnym sercu i zainspiruje młodych do odszukania w sobie wartości za które Alfred Łubieński oddał życie.